

מבין משאבים - 2327 - כ"ג בניסן תשפ"ו - 10 באפריל 2026

משהו נעים לנשמה/ עמרי גליקמן

קשה קשה היום שלי
יש את העניין הזה הכלכלי
וכולנו חרוצים אך בינינו
אנו עובדים עובדים אבל עובדים עלינו
אז מחכים למזל בתורים
ומבטיחים עוד חלומות לילדים
כולם מדברים על בית וגינה
שוברים חסכוניות ואין מספיק גם לדירה
אני חייב להתנתק היה דיון מרתק.....

וקשה קשה נכון, אבל אין ברירה אחרת
השקט נעדר אך הארץ נהדרת
אז מנסים למצוא איזו פינה קטנה מוארת
הראש אולי בורח אבל הנשמה נשארת
והימים שלי עוברים בין כל הכותרות
כסף כסף אהבה שלום ומלחמות
ואף אחד לא מצליח להשכיח ת'צרות
אנחנו אנשים פשוטים עם בעיות גדולות

קשה עם החדשות פה
אז לפעמים אני לוקח את האוטו
ונוסע צפונה מהעיר
לפני שעוד מלחמה תתחיל
והברכיים רועדות לי לרגע
קשה לי לעכל את מה שאני שומע
עוד מאותו הפזמון
ישראל סוריה לבנון

אני חייב להתנתק היה דיון מרתק
הכל נשמע לי כמו אזעקה
אני חייב לכבות רעשים ומהומות
צריך שיר להפיג ת'מועקה
שים לי איזה אריק ככה להירגע
תן לי להניח את הראש דקה
שים לי איזה זהר לרגע בקטנה
משהו נעים לנשמה
שים לי איזה מאיר שוט של תקווה
פזמון אחד נעים עם קצב מנגינה
תן לי להניח את הראש דקה...

הצ'לון הבא יוקדש לזכרה של חברתנו עדי בבאי ז"ל

מה בעלון:

פורים 2026 - סיכום חוליה

מהנעשה בחינוך / שי ענבר ונטע זכאי ואוה בן סעיד

פעילות הנעורים ותנועת ההמושבים בזמן המלחמה / אלן ונועה אייל ונטע

90 שנים של תיעוד הגשם במשאבי שדה וסביבתה / איתי שביט

מהנעשה בספרייה שלנו / רחלי חנוך

מפגש עם אורי יזהר / נגה פרסי

מהנעשה ביישובנו / נגה פרסי

בית משאבי שדה

אבל ומשתתף בצער ילדיה

יותם, אפרת, בשמת, גינת ודויתן

והמשפחה המורחבת

עם פטירתה של חברתנו היקרה

עדי בבאי ז"ל

פורים 2026 - סיכום חוליה

רגע לפני השאגה הספקנו לציין את החג במסיבה המסורתית. במזל, או במידע ממקור לא ידוע, הקדמנו את התאריך בשבוע, מה שאיפשר לנו לחגוג ולהעלות תמונות לקנאת הקיבוצים האחרים.

"פורים לנו נשכח את הכל" - **מסיבת הריקודים** השנה משכה אליה המוני אדם מחופשים ללא הכר, בעיקר צעירים, אבל גם ממועדון מופת הגיעו. מורידים את הכובע והמסיכה בפניהם. והנושא השנה - USA.

כרזות עם קריצה לחברי הקיבוץ, מעוצבות על ידי אוה ליפשיץ בן סעיד, ראש החוליה האגדית ונועה לוי (שביט), נתלו ברחבי הקיבוץ, רמז לבאות. על תפאורת האסס ניצחו לוטם ורונית בן טל ועל הביצוע חברי החוליה ומתנדבים קדושים. על הקירות נתלו בדי יוטה, קקטוסים ופרסות סוסים בפינת המערב הפרוע, M של מקדונלד והמבורגר קרטון עסיסי בפינת התזונה הלא מתנצלת, וסמלים נוספים מהתרבות של האימפריה הצפון אמריקנית שמראה לנו שוב, שהיא מחליטה מה קורה במזרח התיכון. פסל החירות קיבלה בגאון את החוגגים ואפילו עמדת נאומים של הנשיא לקראת מצב האומה. אט אט דמויות מהתרבות האמריקאית החלו ממלאות את הרחבה. מי לא היה שם?! האלק הוגן המתאבק והשחקן הבלתי נשכח על שפמו הצהוב והגופיות הצמודות, קאובויים וקאוגירלז מודרניים ללא סוסיהם, ראפרים פרובוקטיביים, רונית שהפתיעה עם טראמפ שמושך בחוטים את ביבי הבובה, עדי בבאי ומזליקה - צמד הקאוביות, קבוצת תגלית סקרנית על כל הצוות שמלווה אותה - נהג, מדריכים, חובשים, צלמים, צוות KFC עם סינרים נועזים ותרנגולות מרוטות, וכמובן דונלד אחד מי יודע. ועוד דמויות רבות אייקוניות וגם כאלו שהתחפשו בלי קשר, העיקר הרוח. למי ששתה מספיק הייתה הרגשה שהוא בסרט הוליוודי.

משקאות נמזגו ביד נדיבה וגילופין לכל דורש. מוזיקה מכל הזמנים ומכל הז'אנרים בתיקלוטה של די גיי חיצונית, מרקידה ומרוממת. כולם רוקדים, כולם שמחים. כולם קצת מעדיפים לשכוח ממה שהיה וממה שעתיד לבוא. המסיבה נמשכה לתוך השעות הקטנות ומה שהלך שם רק קירות האסס הותיקים יידעו לספר....

לצערנו, בשל האירועים שבאו אחר כך, לא התקיימו השנה משלוח המנות והפורימון של הנעורים האלופים, אבל כן הספקנו לקיים אירוע פורימי במועדון של תיקוני תחפושות, איפור ויצירה. תודה לתופרות הנהדרות - לאה שביט ועדי בבאי, שהגיעו ותיקנו מכל הלב ולליאור ונעמה על האיפור הצבעוני. קינחנו בפיצות של סמר, הלב התמלא למרות שבחוץ היה קצת קר. עוד נזכה לימים שגרתיים יותר. אולי.

תודות וזמן אוויר בעלונה-
 ראשונות אוה ושלי - רכזות החוליה. נתנו מעצמן ומבעליהן שעות ארוכות, חשיבה,
 השקעה והמון אכפתיות לכל הפרטים והאוכלוסיה. לחוליה המשובחת: לוטס, דורון,
 יואב, נעמה ורונית הנצחית. תודה גדולה.
 לאייל ושירה מוריוסף - המוזגים סוכני הFBI, על העזרה ועל השירות לכל אורך הערב.
 לשחר קיסין, ילנה, נעמה עובדיה ויודע על העזרה בתפאורה.

תמיד שמחים לשמוע דעות ורעיונות וכמובן
 לחברים חדשים
 ח. פורים

מהנעשה בחינוך

אנו מצויים בעיצומה של תקופה מורכבת ומתמשכת, שבה השגרה נשברת שוב ושוב והמציאות היומיומית דורשת מכולנו הסתגלות מתמדת. אנחנו יודעים עד כמה המציאות הזו מאתגרת - לשלב בין עבודה, הורות, דאגה מתמשכת לביטחון, ולעיתים גם התמודדות עם מצבים של איום ממשי.

הוראות פיקוד העורף מתעדכנות בתכיפות ומחייבות אותנו להתאים את עצמנו שוב ושוב למציאות משתנה. בשונה ממצבים דומים קודמים, נראה כי המצב הנוכחי ממושך יותר ורמת אי-הוודאות נותרת גבוהה.

קיבוץ משאבי שדה וצוות צח"י פועלים בהתאם מלא להנחיות פיקוד העורף ומסגרות החינוך פועלות בהתאם לכך. אנו מבינים שהחלטות אלו אינן תמיד פשוטות להבנה וגם אנו חשים לעיתים תסכול - אך מחויבותנו לפעול על פי הנחיות פיקוד העורף.

חשוב לנו להזכיר כי לעיתים ידינו כמערכות מוגבלות, אך כוחה של הקהילה שלנו גדול וביכולתנו להמשיך ולייצר יחד פתרונות ואלטרנטיבות.

מהנעשה בגנים

מערכת הגיל הרך הייתה סגורה לפי ההנחיות במרבית חודש מרץ. לזמן מה הצלחנו לשוב לשגרה ולפתוח את הגנים - שמחנו לראות את הילדים וההורים, אך ההגבלות חזרו ואנו נאלצנו שוב לסגור את שעריהם. החזרה הקצרה לשגרה התאפשרה בזכות התגייסות

מרשימה של ההורים. בתוך זמן קצר הקמנו שני גנים חלופיים, תוך שימת דגש לא רק על ביטחון הילדים, אלא גם על יצירת מרחב מוכר, מזמין ונעים. דאגנו להעביר ציוד ומשחקים מוכרים ולייצר עבור הילדים תחושת המשכיות ויציבות. תודה גדולה להורים על ההירתמות, הנכונות לעזור ועל המענה לכל בקשה!

לצערנו, היו מקרים שבהם בחרנו לסגור את המסגרת, גם כאשר פיקוד העורף אישר פעילות. לא מדובר בהחלטות קלות - הן נבעו משיקול דעת כולל ורחב. בתור מסגרת חינוכית, אנו רואים לנגד עינינו את טובת הילד בכללותה - הן מבחינה ביטחונית והן מבחינה רגשית. אנו סבורים שצוות מיומן, יציב ורגוע רגשית הוא תנאי בסיסי לתפקוד נכון של המסגרת - במיוחד בשעת חירום.

מהנעשה בחינוך החברתי

בחודש האחרון פעלנו במסגרת המערכת הבלתי פורמלית על רקע מציאות ביטחונית מורכבת ומשתנה, אשר הציבה אתגרים רבים בפני הצוות והמשתתפים כאחד. למרות חוסר הוודאות וההתאמות הנדרשות, המשכנו לקיים פעילות רציפה (עד כמה שניתן), יציבה ומשמעותית עבור הילדים והנוער, מתוך הבנה עמוקה לחשיבות השגרה, המפגש והמסגרת דווקא בתקופות כאלו.

לאורך החודש התקיימו חוגים מגוונים בתחומים שונים, אשר אפשרו לילדים הפוגה קלה ורגעים של נחת. הצוות החינוכי פעל לאורך כל התקופה ברגישות, במסירות וביצירתיות, תוך התאמה מתמדת של התכנים והפעילויות למציאות המשתנה ולצרכים העולים מהשטח.

אנו רואים חשיבות רבה בהמשך

קיום הפעילות גם בתקופות מאתגרות, ומאמינים בכוחה של המסגרת הבלתי פורמלית להוות מרחב תומך, מחזק ומשמעותי עבור הילדים.

תקציב

בשבוע שעבר אושר תקציב הקהילה הכולל הגדלה של תקציב החינוך. אנו מודות על האמון שניתן בנו, מבינות את חשיבות ההשקעה במערכת החינוך ורואות בכך מחויבות להמשך התנהלות אחראית ולעמידה במסגרת התקציב.

תודות

רצינו לומר כמה תודות לאנשים שעושים כל מאמץ, על מנת שנוכל לשמר שיגרה בחוסר שיגרה:

איתי שביט ויעקב ענבר - צוות צח"י - שדואגים לנו ומשגיחים שהכל יתנהל כשורה. ניב פלג - רב"ש הקיבוץ - דואג לביטחון ובעיקר שומר עלינו.

סוסי לונסקי מזכירת הקיבוץ - שמלווה אותנו ברגישות ובמקצועיות רבה.

נעמה פלג ולי גולדסמן - נציגות המועצה שדואגות לנו להפוגות קלילות ומשמחות.

אלי כהן ורני זכאי - על עזרה בארגון ותיקון המרחבים עבור הילדים.

אביגיל גולדסמן ואודי זילברשטיין - על העזרה בלוגיסטיקה עבור הגנים.

תודה רבה לכולם על המחויבות, האכפתיות וההבנה לחשיבות הסיוע דווקא בזמנים מאתגרים אלו.

אנו רוצות להודות באופן אישי לצוותים שלנו שתמיד נכונים לעזור, להיות עבור הילדים ותמיד דואגים שיהיה להם הכי טוב. תודה להורים והילדים על האמון, על השותפות והמחויבות.

אנו ממשיכים לעקוב באופן שוטף אחר ההנחיות, ופועלים כל העת כדי לייצר את המענה הטוב ביותר האפשרי בתנאים הקיימים. עד שנוכל לשוב לשגרה יציבה וברורה יותר, נמשיך לפעול מתוך אחריות, גמישות ושיתוף פעולה מתוך מחויבות עמוקה לילדים ולרווחתם. אנו מאמינים כי בכוחות משותפים, בסבלנות ובערבות ההדדית, שמאפיינת את הקהילה שלנו, נצליח לעבור גם את התקופה הזו ולצאת ממנה מחוזקים.

שי, מנהלת הגיל הרך

נטע, מנהלת החינוך החברתי

אוה, יו"ר מינהלת חינוך

פעילות הנעורים ותנועת בני המושבים במהלך המלחמה

במהלך החודש האחרון, בני ובנות הנעורים הוכיחו יותר מתמיד עד כמה הם חלק משמעותי מהקהילה - בעשייה, בהתנדבות ובנתינה מכל הלב. הם לקחו על עצמם את תכנון מחנה פסח התנועתי המסורתי, הקמתו מתחילתו ועד סופו - מהרעיונות הראשוניים ועד הביצוע בשטח. בנוסף, הובילו את פעילות "יציאת מצרים" לילדי ד'-ח' בשעות הלילה המאוחרות, השתתפו בתהלוכת פסח בהובלת החוליה, ונרתמו לכל משימה שנדרשה.

את החודש חתמנו בלילה לבן מיוחד, כהוקרה על כל ההשקעה והעבודה הקשה - לילה שכלל בנייה בעץ, הכנת אוכל ומשחק משימות אתגרי

אנחנו מבקשים להודות להורי הנעורים על שיתוף הפעולה, התמיכה והשותפות בדרך ליצירת קהילה טובה ומחזקת יותר לכולנו.

תודה לצוות צח"י, שעזר לנו לשמור ככל האפשר על שגרה גם בתקופה מאתגרת ולא פשוטה.

ותודה גדולה במיוחד לבני ובנות הנעורים שלנו - אין כמוכם! אנחנו גאים בכם ממש, זכינו שזה הדור הבא שגדל פה בקיבוץ, אוהבים אתכם מאוד

אלן ונעה

אייל ונטע

**מזל טוב והרבה נחת
לפרידה ויעקב ענבר
והמשפחה המורחבת
להולדת הנכד
בן לרוני ותומר**

90 שנים של תיעוד הגשם במשאבי שדה וסביבתה

לאחר פניות של חברים, שביקשו ממני אינפורמציה ופרטים על הגשם שיורד במשאבי שדה, מצאתי קצת זמן לספר על הגשם שלנו – ממוצעים, השנים הכי גשומות, השנים הכי שחונות, שיטפונות, שנים עם שלג ועוד פיקנטריה... התחלתי למדוד, לרשום ולפרסם את כמויות הגשם במשאבי שדה בחורף 2009, לאחר ששל"ח הפסיקו לפרסם את כמויות הגשם שירדו. שנה זו הייתה שנה ברוכת גשמים (שיא השיאים של משאבי שדה כפי שתראו בהמשך).

אתחיל בזה שאת רוב הפרטים והמידע על ימי הגשם קיבלתי ממשולם סיקרון, שבמשך שנים אסף, רשם ותיעד את ימי הגשם והמשקעים ועל כך, מגיעות לו תודות גדולות! היה די קשה ומסובך לקבל ממשולם את כל התיעוד והאינפורמציה, אך בסופו של דבר, קיבלתי ממנו ניירת מסודרת, דפי חשבון A4 ועליהם בכתב ידו של משולם ובעפרון רשומות השנים וכמויות הגשמים שירדו בהן. דבר ראשון, העלתי את כל המידע והרישום על לוח Exell, כשבחנתי את טבלאות הרישום, שמת לי לב ששנת הרישום והתיעוד הראשונה של כמות הגשם שירדה היא 1935.... כששאלתי את משולם, מאיפה יש לו את האינפורמציה על כמות הגשם שירדה ב- 1935, אמר לי כלאחר יד, "מה זאת אומרת, אני מדדתי ורשמתי" (וכאן צריך לציין שמשולם הוא יליד 1933 ולקיבוץ הגיע ב- 1951 מירושלים עם גרעין ציפי). ניסיתי לבדוק מי מדד, תיעד ורשם את ימי הגשם בשנות ה- 30 של המאה הקודמת, אך לא מצאתי, ההשערה שלי היא: שבתחנת המשטרה בביר עסלוגי הייתה תחנה מטאורולוגית והם בדקו ורשמו (קיבוץ רביבים עלה לקרקע ב- 1943 ומאז יש תיעוד ורישום מדויק (יחסית). כשהמשכתי לחקור ולבדוק את טבלאות הרישום של משולם, הסתבר לי שחסרות בטבלאות 14 שנים (1995 – 2009), אבל גם מ- 76 שנים של רישום ימי גשם, ניתן לקבל מידע טוב ומעניין.

קצת מספרים ועובדות על החורפים שלנו:

ממוצע רב שנתי של כמויות המשקעים במשאבי שדה: 106 מ"מ.
ממוצע רב שנתי של מספר ימי גשם בשנה: 26 ימים.
עובדה מעניינת היא שכל 5-6 שנים, יש שנה גשומה, שכמות הגשם בה היא מעל 150 מ"מ (הבחנתי בזה, לאחר שהעלתי את כל הנתונים לקובץ Exell).

השנים הכי גשומות שלנו:

חורף 1979-1980 – 201.8 מ"מ (45 ימי גשם).
חורף 1990-1991 – 204 מ"מ (17 ימי גשם).
חורף 2009-2010 – 217 מ"מ (חסר לי רישום של ימי הגשם).

השנים הכי שחונות שלנו:

חורף 1957-1958 - 32.4 מ"מ (22 ימי גשם).

חורף 1962-1963 - 32.8 מ"מ (12 ימי גשם).

השנים בהן ירד שלג במשאבי שדה (אין כמעט תיעוד לשלגים שירדו במשאבי שדה):

4-6/2/1950

14-15/1/1973

9-10/2/1992 (אחרי התפרצות הר הגעש פינאטובו (בפיליפינים) שהשפיע כמעט על כל

מז"א בעולם).

28/1/2000

שיטפונות בנחל רביבים (הנחל שחוצה את כביש הגישה לקיבוץ)

אין לי רישום ומידע על שיטפונות שהיו לנו לאורך השנים וחבל. הערכה שלי שממוצע השיטפונות הוא כ- 2-3 שיטפונות בשנה. מספר השיטפונות בנחל רביבים פחת בשנים האחרונות וזאת בשל עבודות פיתוח ותחזוקה שעשו בנחל לפני מספר שנים. נכון להיום, ספרנו כבר 6 שיטפונות, שגרמו לחסימת כביש הגישה לקיבוץ ועוד פעמיים-שלוש שהנחל זרם בגובה 5-10 ס"מ, אך הכביש לא נחסם, ולכן לא ספרתי אותם, אבל זכור לי שיטפון אחד מעניין שהתרחש ב- 12/5/1950, שיטפון חזק שחסם את הכביש וסחף את אבי ז"ל 2 ק"מ והוא ניצל במזל גדול, אבל זה כבר סיפור לפעם אחרת...

איתי שביט

מזל טוב ושפע ברכות

ללונה ומוטי אבנון

והמשפחה המורחבת

להולדת הנכדה

בת לאוריה ולירון

מהנעשה בספרייה שלנו

הספרייה שלנו פעילה מאוד ואנחנו ממשיכים לשמור על שיגרה גם בימי המלחמה. בימים אלה של מלחמה, בנים ובנות משק רבים באים לנוח בחיק משפחתם בשקט היחסי השורר אצלנו. השקט הזה כולל את הספרייה שלנו, שהומה ומלאה במשך כל היום בבנים ובנות, אשר זקוקים לפינה שקטה כדי לעבוד מרוחק. מצער מאוד שיש מלחמה, אך בהחלט מחמם את הלב לראות כל בוקר את הספרייה מלאה באנשים שצריכים שקט כדי לעבוד וללמוד ומשמח שיש באפשרותנו לספק להם את זה והם מאוד מעריכים. כמוכן שגם בנים ובנות משק שגרים פה אצלנו ממשיכים לבוא קבוע לספרייה. יש בספרייה הרבה ספרים חדשים, שנקנו בחודשים האחרונים, ספרים מכל הסוגים: מתח ופעולה, פנטזיה, עיון, הרפתקאות ואי אפשר בלי רומנטי. הנה לפניכם סקירה קצרה של חלק מהספרים:

סדרת הספרים של לוסיןדה ריילי - שבע אחיות.

סדרת הספרים של גרג הורוביץ - פרויקט איקס.

תיכון לילה - סידרה לנוער בוגר.

ספרים על 7.10 יש הרבה, ולאחרונה קנינו: לוחמות, גיבורים, הודעה גורלית על מאחורי מבצע הביפרים והעיקר, לקום לבוקר חדש של אביבה סיגל.

פנטזיה - טרילוגיית העולם השבור.

מתח ופעולה - עיר החלומות / דיויד באלדאצי, חוד המחט / קן פולט

עיון - המוסד מלחמת המוחות, ארץ חדשה, חושבים טוב, למה אתם תמיד צודקים, שחררו זה שלהם ולקפוץ למים.

רומנטי - היומן, אותיות של אהבה, רותירות, וילת הסודות, בנות השמש.

ועוד ועוד ועוד, רק תבואו תציצו ואולי תפגעו בקטע טוב.

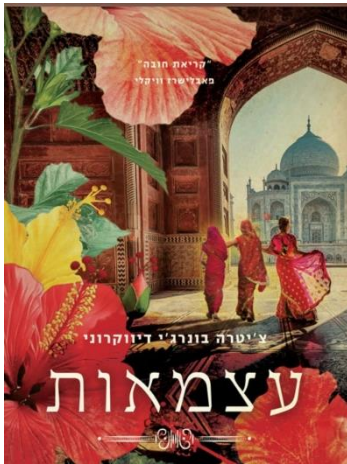
אני רוצה להגיד תודה גדולה לריטה, שמנקה לנו כל שבוע את הספרייה. מאוד נעים

להיכנס לספרייה אחרי שהיא מנקה אותה היטב, תודה רבה לך ריטה!

וזה המקום לבקש מכל באי הספרייה לשמור על הסדר והניקיון בספרייה. להקפיד לזרוק כל אשפה לפח, כוסות, בקבוקים ועוד, לקרב כסאות לשולחן ולהחזיר כל מצב לקדמותו. לאחרונה נתקו לי את המדפסת מהחשמל, השתמשו בכבל, לא החזירו ולקח לי זמן לגלות למה המדפסת לא עובדת... נא לא להכניס בעלי חיים לספרייה זה מאוד מלכלך ומתסכל בכלל ובפרט בימים של גשם ובוץ.

בדף השאלת ספרים עצמית, אני מבקשת לקחת ספרים במידה ולהחזיר בזמן סביר.

לדעתי, מי שקורא הרבה ומהר יכול להחזיק עד ארבעה ספרים במשך שבועיים ומי שקורא לאט יותר יכול להחזיק שני ספרים לשבועיים. הדבר נכון בעיקר לגבי ספרים חדשים שיש להם ביקוש ואם הספרים ישנים יותר, אז אין לחץ ואפשר להחזיק אותם עד חודש. בסופו של יום, הספרים שייכים לספרייה וצריך להחזיר אותם.

אני מאוד מבקשת תמיד לרשום ספר שלקחתם, לא לקחת בלי לרשום. לאחרונה קרו כמה מקרים בהם חיפשתי ספר שקיים אצלנו, אך הוא לא נמצא על המדף וזה מתסכל.

מישהו לקח או ראה את הספר עצמאות של צ'יטרה בנרג'י דיווקרוני? אפשר להניח בתיבה מחוץ לספרייה.

לסיום, אומרים שאושר מורכב משלושה דברים עיקריים: משהו לעשות, מישהו לאהוב ומשהו לצפות לו. בעיני ספר יכול בהחלט להיות משהו לצפות לו - ציפייה למשהו טוב, מעניין ומסקרן, אשר מניע את האדם קדימה. תחשבו על זה.

אני מזמינה את כולם לבקר בספרייה שלנו. בשבוע שעבר ביקרה פה הנכדה של יצחק שדה, שעל שמו נקרא הקיבוץ שלנו והמליצה לרכוש את הספר שאבא שלה, הבן של יצחק שדה כתב ונקרא "שמונה השנים הראשונות". כמובן שהיא התרשמה מאוד לטובה מהספרייה שלנו.

שתהיה לכולנו שבת של שלום, רוגע ושקט. רחלי חנוך.

מפגש עם אורי יזהר

לאחרונה התקשר אלי אורי יזהר ורצה שאבוא לראיין אותו, כתבתי 9 ספרים ואשמח שאנשים בקיבוץ ידעו זאת. הגעתי אליו הביתה. אורי עוד שנה יחגוג 90.

בתקופה האחרונה לא רואים כמעט את אורי, כי הוא הפסיק להגיע לחדר האוכל, או לטייל בקיבוץ, בגלל שהראייה שלו מאד התדרדרה. יש לו מטפל הודי, שדואג לכל מה

שהוא צריך. במהלך היום הוא יושב לקרוא את עיתון הארץ ואת המוסף במהלך השבוע (עושה זאת בעזרת מערכת של טלויזיה סגורה, שמאפשר לו לראות את העמוד ולהגדיל אותו אותו עד לרמה שיוכל לקרוא). ספרי קריאה הוא אינו קורא ולפעילויות של מועדון מופת אינו מגיע, כי זה לא מעניין אותו. הוא אוהב להקשיב לחדשות בטלויזיה, למרות

שרואה שם רק דמויות מטושטשות. מעודכן מאד במצב המלחמה עם איראן ולבנון. עד לפני הקורונה אורי היה שר בחג הקיבוצי בפסח את שיר המעלות ומשה הכה בסלע. כיום הוא כבר לא שר, גם לא לעצמו ולא מקשיב לערוצי השירים. בגדול, ישן טוב בלילה ואם יש אזעקות הוא עובר לממ"ד. הוא שמח שאנחנו, משאבי שדה, לא ממש מענינים את האיראנים.

הוא עושה הליכות בבית עם הליכון וגם עושה מדיטציה כדי להרגע. הוא יוצא לשבת בחוץ כשיש שמש נעימה, משוחח בטלפון עם בני משפחתו ועם חברתו מאיה. אוהב לחיות בקיבוץ ולא היה רוצה לעבור למקום אחר. מרוצה ממה שהוא יכול לעשות כרגע, ורוצה להמשיך לחיות ככה גם בהמשך. לצערו, לכתוב ספרים הוא כבר לא יכול. יש

על שמו ערך בויקיפדיה. מצויינים שם שמונה ספרים, אחד הינו ספר שירים, לדוגמא שיר אחד שכתב.

השאר עוסקים בתנועת העבודה. הספר התשיעי שנקרא "כך שקעה תנועת העבודה" שיצא ב-2022 עדין לא מוזכר שם.

לסיום, כששאלתי מה חשוב לו עוד לומר, אמר שחשוב לו מאד שהספרים שכתב ישמרו בספריית משאבי שדה.

גם הזכיר שהוא היה שמח מאד אם ביבי נתניהו היה עוזב את השלטון ומשחרר את המדינה מעונשו. נגה פרסי

צמיחה

המים שחררו את היסודות מאחיזתם בתבניות האדמה. החם הסיעם והשרשים פגשו בהם והעלים לגבעולים ולעלים. תחת פקודה האוהר של השמש התרחשה תסיסה חיובית והתאים התחלקו בקצב מואץ. הפל שאף למעלה. חם ודשן. הירק אשר על פני הארץ התעבה.

הוספת שפות

קראה ערכת קוד מקור עריכה גרסאות קודמות כלים

אורי יזהר

ערך שיהיה

אורי יזהר

לידה
14 באוקטובר 1937 (בן 88)
תל-אביב, פלשתינה (א"י)

מדינה
ישראל

ענף מדעי
סוציולוגיה

השכלה
אוניברסיטת תל אביב

מספר ילדים
2

אורי יזהר (נולד ב-14 באוקטובר 1937) הוא סוציולוג, סופר ופובליציסט ישראלי, משמש כחוקר ביד טבנקין, מוסד המחקר, התיעוד והעיון של התנועה הקיבוצית.

ביוגרפיה [עריכת קוד מקור | עריכה]

יזהר גדל בתל אביב. בשנת 1947 עבר לקיבוץ העירוני אפעל, וב-1950 לגבעת חיים מאוחד. מ-1974 הוא מתגורר במשאבי שדה. ב-1955 הוא התגייס לגולני והשתחרר ב-1959 בדרגת סגן. הוא למד לתואר ראשון ושני בסוציולוגיה באוניברסיטת תל אביב.

בשנים 1969–1971 עבד בתפקידי הסברות פנים וריכוז משלחת צעירי הקיבוץ המאוחד במשמרת הצעירה של מפלגת העבודה. בשנים 1982–1989 הוא ריכז את מחלקת ההדרכה במערך העובד. בשנים 1975–1990 לימד קורס בסמינר הדו שנתי באפעל בנושא 'החברה הישראלית ותנועת העבודה'.

משנת 1990 פעיל וחוקר ביד טבנקין בחקר תנועת העבודה, כתב מספר ספרים ועשרות מאמרים וטורי דעה בנושאים קיבוציים, חברתיים ופוליטיים בעיתונות הקיבוץ המאוחד (בקיבוץ, מבפנים) ובעיתוני תנועת העבודה "למרחב", "דבר" ו"על המשמר".

החל לפרסם שירים ב-1985 ברובם בכתבי העת "שדמות" ו"עיתון 77" והוציא ספר שירה "מסע בזמן" ב-1998.

חיים אישיים [עריכת קוד מקור | עריכה]

יזהר נישא בשנת 1968, לזוג נולדו שתי בנות ובן, שלושה נכדים וארבע נכדות.

פרטים [עריכת קוד מקור | עריכה]

- תנועת העבודה משקיפה לתקווה, עם עובד, סדרת מן המוקד, 1983.
- נחלה ללא מנוחה, רמת אפעל: יד טבנקין - מרכז מחקר, רעיוני ותיעודי של התנועה הקיבוצית, 1992.
- מסע בזמן (שירה) הוצאת גוונים, 1998.
- בין חזון לשלטון: מפלגת אחדות העבודה-פועלי ציון בתקופת היישוב והמדינה, רמת אפעל: יד טבנקין - מרכז מחקר, רעיוני ותיעודי של התנועה הקיבוצית, 2005^[1].
- תיקון כולל לישראל, רמת אפעל: יד טבנקין - מרכז מחקר, רעיוני ותיעודי של התנועה הקיבוצית, 2009.
- חזון מצדה, הוצאה עצמית, 2012^[2].
- עתידי השמאל בישראל - דעיכה או התחדשות?, הוצאת פרדס, 2014.
- חלוץ ללא מחנה, תולדות הקיבוץ המאוחד בתקופת המדינה, 1948 - 1980. הוצאת יד טבנקין, 2021.

עדי בבאי ז"ל נפטרה באופן פתאומי, אפילו עוד הספיקה להתחפש בפורים, תמונה בגוף העלון.

לא יאמן מה שאנחנו עוברים במדינה שלנו בשנים האחרונות. מחלת הקורונה 2020, השביעי באוקטובר 2023 ובהמשך מלחמה ארוכה בעזה ובהמשך גם בלבנון, שנתיים קשות עד שחזרו כל החטופים החיים והמתים. במאי 2025 מלחמה עם איראן למשך 12 יום, והנה שוב בפורים השנה התחילה מלחמה שלנו ושל ארצות הברית נגד איראן.

המבוגרים עוד חגגו את פורים ערב לפני פריצת המלחמה, אבל הילדים לא הספיקו להתחפש ולחגוג כמו שצריך. במקום לחגוג, נכנסנו כולנו לתקופה של התראות אזעקות הרבה חדשות ופחות שינה טובה ורציפה, אצלנו זה עוד היה טוב יותר מאשר בצפון שמאז שהצטרפו למלחמה החיזבאלה בילו שעות במקלטים. עכשיו אחרי יותר מחודש של מלחמת טילים בכל הארץ מסוגים שונים בלסיטי, מתפור, וכלי טיס לא מאוישים מלבנון.

הפעם אפילו אצלנו היו לא מעט אזעקות (עד היום 33 התראות אצלנו) למרבה המזל ללא פגיעות. במרבית מבתי החברים הותיקים יש ממ"דים, אבל בשאר האזורים נאלצים לצאת למקלטים. המקלטים, במיוחד בשגיב, היו מלאים באנשים.

השבוע ביום ראשון בצהריים היו ב"אינתה" המון אנשים, שבאו להנות מהחג והשקט, ואז הגיעה ההתראה. כולם רצו למקלטים של שגיב ונאלצו להשאר שם כחצי שעה, כי אחרי האזעקה הראשונה הגיעה התראה שניה ושוב אזעקה.

מזל טוב -עגלת יין במשאבי שדה-ה"מדבריא" יינות טובים וצלחת גבינות. משפחת בן טל התגייסה לעזור בפתיחה החגיגית שנערכה בשבת לפני חג הפסח, לקהילת משאבי שדה.

הנה פסח חלף עבר והשנה שוב רבים חגגו בתכונת מצומצמת ממש כמו בימי הקורונה. הפעם כי היה חשש מטילים. החג הקיבוצי שמאז הקורונה שינה את פניו ונחגג בחוץ בצורה מצומצמת, צומצם אף יותר השנה מחשש לאזעקה שתגיע. נפתלי- משה הידוע הוביל את יציאת מצרים הורמה כוסית יין והילדים חיפשו אפיקומן. נקוה ששנה הבאה החג יהיה הרבה יותר חגיגי ושמח עם ההופעות המסורתיות שירים ואולי אפילו עם ארוחת החג.

השנה הרבה גשם.. הגענו ל-184.5 מ"מ הרבה מעל הממוצע השנתי, שהוא 106. כמה ימים לפני הפסח ירדו מאחר הצהרים עד הבוקר גשמים חזקים מאד, 35 מ"מ. כמובן נחסם הכביש בשיטפון אבל גם היתה גם זרימה בחורשת סוקלוביקה ונוצר אגם לכמה שעות בבוסתן של יואי. לא פלא שמסתכלים סביב אפשר לראות את ההרים ירוקים וצריך לזכור שעדין לא נאמרה המילה האחרונה של העונה.

למרות המלחמה, ילדה חמודה בתחפושת מיוחדת של קאפקייק, יצאה בכל זאת להנות מהתחפושת ולכבד בסוכריות בשכונת שגיב.

כל הכבוד לאינתה -זכו מקום ראשון בסקר העגלות קפה

גלי הקאפקייק מחכה לחלק לכם סוכריות...ליד הבית שלה, שגיב 36 בואו!

09:41

שבת שלום לכל בית משאבי שדה